

Spejdernes Magasin

48. årgang nr. 7

Oktober 1964

De svenske spejdere har noget, de kalder et »vindskydd«. Det er nærmest en mellemting mellem en læskærm og en bivuak, men når det er udført så solidt og godt som i det tilfælde, vi her præsenterer, får det mest karakter af en primitiv patruljehytte.

Det er Ängelholm Scoutkår under Sveriges Scoutförbund, der har bygget »vindskyddet« på deres grund på Hallandsåsen, og vi synes at ideen er så god, at den må kunne bruges også her i landet, hvorfor vi videregiver den til Magasinet's læsere.

Bygningsværket måler 4 meter i bredden og er 2,5 meter dybt. Største højde er 1,40 meter. Det er beregnet til at rumme en patrulje, og foran har man lavet et stort ildsted med en solid, flytbar trefod af anseelige dimensioner. Man har lagt tre bjælker som sæde foran den egent-

„STOCKVINDSKYDD“ på Hallandsåsen

lige bygning, for at spejderne skal have mulighed for at sidde foran ilden, samtidig med at de har gjort klar til natten inde i »læskærmen«. Der er lagt en cementblok under grundbjælkerne, og selve skjulet er bygget af afbarkede granstammer. Der er medgået 90 stykker 2-meter-lange stammer, hvortil kommer de lange bjælker, der udgør grundstok-

ke og rejsning. Tag- og gulvbjælkerne er kløvede, mens gavlstammerne er hele. Taget er beklædt med spåner af gran. Til byggeriet hører også et brændeskur, ligeledes bygget af grantømmer.

Det er afdelingens egne førere, der har lavet alt arbejdet, hvortil er medgået 228 arbejdstimer. Materialerne opgives at have andraget ca.

400 danske kroner.

Det skulle nok være muligt for en fingernem dansk trop at gøre vore svenske venner kunsten efter. Vi tror, at det mange steder vil kunne blive en udmærket erstatning for en lille hytte og ønsker god arbejdslyst.

Efter »Scouten«.

Foto af Berndt Bjørnehed.

I dette nummer:

Forsidebilledet:

Ti på toppen, Mahlapanzi og Wacamba'ens vinderpatrulje, Rågerne 1. Risskov.

Stockvindskydd	122	Junglenyt	134
Jagten i junglen (Wacamba)	123	Kim – alverdens lille ven	135
Wacamba æresrulle	128	Oktober i naturen	136
Mund til næse metoden	129	Spejderlidende	137
Er det kedeligt?	130	Spejderjul's fotokonkurrence	138
Ungdommens teater	133	Æressiden	139

WACAMBA

Junglens stolte stammehøvding, *Tal Haius*, og hans listige og snu medicinmand, *Cabero*, (blandt uvenner kaldet »stinkende so«), modtog korpsets 68 udvalgte patruljer foran Wacamba-stammens helligdom, billedstøtten af »Store Mahlapanzi«, da Kipanda-vinderne først i august stillede til den afsluttende dyst i korpsets 5. landspatroljeturnering.

Tal Haius bød i velvalgte ord sine unge hvide venner velkommen og glædede sig til at se, hvem af dem, der i fredelig kappestrid ville indlægge sig størst hæder. Da dysten imidlertid nok ville blive både hård og farlig for de implicerede, forære-

fantens styrke og gazellens hurtighed, og den er således i stand til at bringe ham igennem de største vanskeligheder.

Det huede ganske tydeligt ikke medicinmanden, at kongen således gav en del af stammens rigdomme bort, og han gav højlydt udtryk for sit mishag, men blev hårdhændet bragt til tavshed af *Tal Haius*.

Lejren i den jyske jungle

Dette var optakten til Wacambaen, og snart efter var de mange patruljer i fuld gang med at indrette deres lejrpladser. — Som naturligt, hvor så mange turneringsvindere

det eneste ved deres indsats, som ikke var helt imponerende. *Tal Haius'* amuletter må åbenbart have været brugt efter hensigten, for mangen en lille kriger fik i løbet af de næste godt fire dage virkelig brug for gazellens hurtighed og elefantens styrke. Og alle bestod de ildprøven...

Jagten i junglen...

Blandt „de sejgeste af de sejge“ i Rold skov

de han hver enkelt deltager en amulet fra sit kongelige skatkammer. — »Når Wacamba-krigeren møder farer, knuger han om denne amulet, og selv den, der i sit hjerte er en kylling, får så en slanges list, ele-

kommer sammen, var der en mængde virkelig fine lejre, men grånede krigere i *Tal Haius'* følge syntes dog at kunne erindre, at lejrspportstandarden har været endnu mere imponerende tidligere. Hvis man på dette enkelte punkt måske havde ventet sig en lille smule mere af de 68 udvalgte patruljer fra hele landet, så var det til gengæld også

Ti-kampen

Efter et lejrball i silende regn, hvor *Cabero* ved sære troldomskunster fik bålet til at flamme højt, samledes styrkerne næste morgen til parade, hvor *Tal Haius* fortalte om Mahlapanzi: »den, der nøje planlægger sine handlinger, før han bringer dem til udførelse«, og under idelige afbrydelser fra den stinkende so til *Cabero* opildnede til dagens dyst. Pludselig kom »budskabet fra luf-ten«, bragt til Wacamba-junglen af en flyvemaskine. En melding til hver af de 68 patruljer kastedes ned i skoven, og af sted gik den vilde jagt. Den under Kipandaen fabrikerede budstikke kom i brug, og hurtigt var alle patruljerne efter meldingens anvisninger på kompasgang gennem skoven.

Inde midt i den vildsomme Rold skov fandt patruljerne frem til en post, hvor de fik udleveret et meget mangelfuldt kort med ti indtegnede poster, som man i løbet af resten af dagen skulle besøge. Det var et nogle og tyve kilometer langt spejder-teknisk løb, som man her var kom-

Tal Haius
— junglens herre — og
hans medicinmand
Cabero

met ud på. Og hvor meget amuletten havde at betyde, viste en tildragelse, der fandt sted der, hvor junglen har givet plads for det klare vand, så dens indvånere ej skal tørste.

Her måtte krigerne selv rigge sejldugsbåde til og sejle ud på den store Økso for at hente en vigtig melding. En ganske lille kriger magtede ikke bølgens barskhed, men vippede rundt med sin båd og stod i vand til halsen. Ufortrødent fortsatte han og hentede meldingen. Vel i land opdagede han til sin forfærdelse, at amuletten var borte, men patruljens falkeøjne skuede den, vippende på bølgerne. Ud gik det igen, med alt tøjet på for at bjerge den dyrebare skat.

Ti-kampen bestod udelukkende i rent spejldertekniske færdigheder, og her er lidt af, hvad man kom ud for: rejsning af en pionérmast; afstands- og målepejling; signalering over lange afstande, hvor afsenderen kun kunne skimtes som en lille lys prik mod den mørke skov; en stor og indviklet kimsleg med udsatte flag mellem træerne, hvor man til sidst blev spurgt om, hvilket mønster flagene dannede (stjernebilledet Orion); fremstilling af solur og tidsmåler; kast med vådt redningsreb ud i sø; træprøver; mål og vægt; spejderløb, splejsninger m.m.m.

Frokosten skulle indtages på en af posterne, og var et helt kapitel for sig. Det var stærkt begrænset, hvad patruljerne havde med fra lejren af fødevarer, og resten havde de til opgave selv at skaffe sig ved indsamling af skovens delikatesser i formiddagens løb. Man fik udleveret en lille kulinarisk vejledning, som skal gengives her i al sin gribende enkelthed:

Vuggende, vuggende...
over St. Økso på
hjemmelavet flåde

WACAMBA-delikatesser:

ANIMALSKE

Frøer. Lækkert. Det meste kød findes i lårene. Bør skindes.
OBS. Spis ikke tudser.

Snegle. En virkelig lækkerbidsken. Kan spises på to måder:
1. rå; knus skallen og tag sneglen ud.
2. koges i 5 minutter, trækkes derefter ud med en nål.
OBS. Spis kun snegle med hus.

Firben og snog. Hovedet af og skindes. Koges ca. 10 minutter. Yderst velsmagende.

Larver. Alle hårløse larver kan spises. Smager dog bedst i stuvning.

VEGETABILSKE

Tidsler. Kan spises rå som salat. Roden er velsmagende. Koges i 8 minutter til stuvning.

Brænde- Unge og lysegrønne er velnælder. smagende. Koges 5—6 minutter. Smager som spinat.

Bregner. De friske rodskud smager som asparges, hvis hårlaget gnides af i lidt vand. Er de bitre, koges de i ca. 10 minutter.

Dun- hammer. Friske rodskud smager som asparges.

Bær. Hyben, agern, vilde jordbær, brombær, hindbær, blåbær, tyttebær o.s.v.

Bøge- blade. De friske blade er yderst velsmagende. Ældre blade kan hakkes fint og blandes i smør, et dejligt pålæg til almindeligt brød.

Svampe. Et lidt farligt område, som man kun skal betræde, hvis man har et indgående kendskab til de mange forskellige arter.

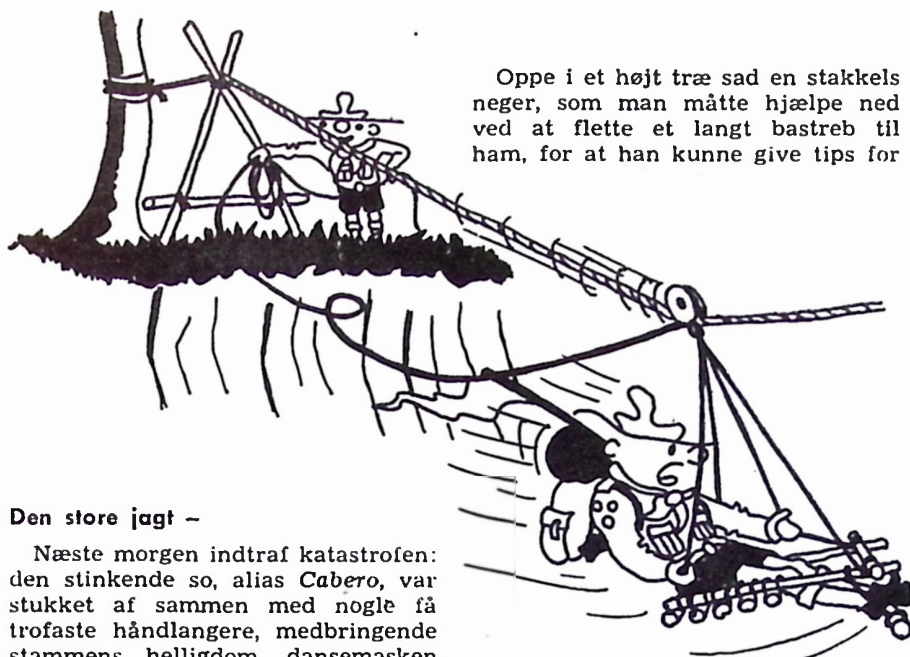

Mælkebøtter.

Koges i ca. 10 minutter. Vandet hældes væk. Dette reducerer den bitre smag. Bladene kan spises rå. Smager bedst som salat. Mælkebøtten er undtagelsen fra reglen om aldrig at spise planter med mælkevid saft.

— og forsynet med denne vejledning var det bare om at gå i gang. Måske var det godt, om amuletten også kunne forske Wacamba-krigeren strudsemave!

Alle overlevede dog dagens anstrengelser og vendte hjem til lejren, hvor Cabero ved aftenens lejr-bål viste sine virkelige evner, dels ved at skaffe dejligt vejr, dels ved at få bålrogen til på tværs af vindretningen at vige uden om Tal Haius' højsæde. Da tænkte mangan en Wacamba, at dette kunne dog vist ikke andet end ende galt...

Oppe i et højt træ sad en stakkels neger, som man måtte hjælpe ned ved at flette et langt bastreb til ham, for at han kunne give tips for

pert måtte stjæle en melding fra en sovende neger, og pionérfolkene måtte konstruere en bådmandsstol, så man kunne passere en krokodillefyldt kløft med al bagagen og sig selv i god behold.

Men Cabero havde været for snu, og var stadig usynlig. *Tal Haius* besluttede derfor ved middagstid på jagtens anden dag at indstille eftersøgningen indtil videre. Han tog selv imod sine tapre og udholdende hjælpere i stammens offerlund og takkede for indsatsen og bød dem vende tilbage til lejrpladsen, men være beredt på løsningen af nye opgaver.

Den store jagt -

Næste morgen indtraf katastrofen: den stinkende so, alias *Cabero*, var stukket af sammen med nogle få trofaste håndlangere, medbringende stammens helligdom, dansemasken *Mahlapanzi*. — *Tal Haius* konfereerede kort med sine hjælpere, og enedes om at annullere dagens oprindelige program og i stedet starte en eftersøgning af *Cabero* og helligdommen. Den fik et dramatisk startskud, for en af hytterne i negerlandsbyen blev stukket i brand af *Cabero's* folk, og en eksplosion krævede ydelse af første hjælp til 70 ofre.

Tal Haius sendte selv sine krigere af sted på den farefulde færd, og bød dem forinden starten at forfærdige sig et typisk *Wacamba*-spyd, samt at afsende en melding til hans trofaste folk i en fjern offerlund pr. brevdue. Ivrigt spejderhænder bandt nænsomt depecher om sitrende dueben og kastede derefter duen op i luften, og man så den målbevidst styre ud over junglens trætoppe.

— I de næste 30 timer gik jagten på medicinmanden gennem skove og over bjerge.

Ved bredden af en stor sø fandt man hans kamel, som han havde efterladt, og man tog gibsaftryk af det store næsehorns spor og undersøgte samtidig strudsegylp. — På den videre færd mødte man en gammel negerheks, der bød at tænde bål uden anvendelse af tændstikker, ildbor eller flint og stål. Det klarede man ved brug af kallumpermanganat og glycerin fra junglens velassorterede forråd. Gennem heksen fik man at vide, hvad vej *Cabero* var taget, og halsede videre.

den videre eftersøgning. — Til brug for orienteringen i junglen måtte man også fremstille sit eget kompas ved hjælp af en gryde vand, et barberblad og en magnet.

Endnu engang måtte man bevise sine egne evner til at finde og tilberede sin mad. En af hiken's mest uventede opgaver lød på at fange en ål i en kold og boblende stor kilde, som de hvide kalder *Ravnkilde*. Bagefter måtte man ryge dem i store dunke over flammende bål, og de fleste blev virkelig velsmagende. — Hen under aften ankom man til bivuak-pladserne, hvor man indrettede sig for natten og spidstegte en kanin pr. patrulje. Trætte og mødige sov man ind, men *Cabero* var stadig på fri fod.

Tidligt næste morgen gik jagten derfor videre. Patruljens stærkeste arme måtte bevise deres evner til at kaste med spyd, dens snigningseks-

Sådan hviler man ud i junglen...

Dermed endte den mere end 30 km lange hike, og dygtigt trætte kom de 450 spejdere tilbage til deres telte og gik i lag med at lave middagsmad. Havde de nu troet, at de skulle hvile på laurbærrerene, måtte de tro om igen, for *Tal Haius*, der nok er en stor høvding, men også en hård arbejdsgiver, forlangte at få forarbejdet en lang række forskellige gaver til stammens guder. Og så måtte man i gang med at lave trommer, tage gibsafstøbninger af patruljens *Wacamba*-skjold, forarbejde en kastemaskine og meget andet, der nok kunne holde alle mand i ånde indtil aftenens lejrball.

Tal Haius
på sit højsæde

Tal Haius var for øvrigt ikke den eneste kongelige på pladsen længere, idet Wacamba-junglen havde fået besøg af *arveprins Knud og prinsesse Caroline-Mathilde* fra det høje nord. Sammen med Tal Haius og spejdernes egen overhøvding, *Thor-kild Glad*, aflagde de kongelige besøg på mange af de trætte krigeres bopladser og så på den travle aktivitet.

Spændingen stiger –

Med Cabero stadig på fri fod, og Mahlapanzi's plads over højsædet stadig tom, var det med blandede følelser, patruljerne gik til lejrbalet den aften. Forudanelserne kom da også til at slå til...

Midt under bålet rungede Cabero's magtfulde røst hen over pladsen inde fra skovens dyb. Han havde indset, at stammens hvide venner var værdige til at kalde sig Wacambaer. De havde vist stor styrke og snildhed i eftersøgningen, og han tilbød dem derfor sit venskab og fred som førhen og forsoning med Tal Haius. Den af patruljerne, der var klarest i tanken og rappest på foden skulle få æren af at føre Mahlapanzi tilbage til højsædet, mod at Cabero fik tilstået sin gamle og rette plads ved høvdingens side.

Dette tilstod *Tal Haius* ham aller-nådigst, og fra søens dyb sendte Ca-

bero nu patruljerne en melding om starten på den afsluttende eftersøgning.

Rædselsvandringen

En sort Cabero-tilhænger oplyste om 6 steder i skoven, hvor der kunne søges yderligere oplysninger om, hvor forsoningsceremonien skulle finde sted. Lidt efter lidt nåede de 68 patruljer til det opgivne sted, og blev sendt ind i den natmørke skov på en vandring, der satte deres mod og styrke på en sidste afgørende prøve.

Cabero og hans mænd havde intet sparet sig for om muligt at indjage krigerne fra nord en frygtelig skræk. Afhuggede hænder og ben, lysende spyd og kranier lå langs den anviste sti, og fra junglens dyb lød uhyggelige og uheldsvangre skrig og lyde, der fik det til at krybe uhyggeligt ned langs mangan en hårdet krigers ryggrad.

Men ingen gav op. Tavse og klare over øjeblikkets betydning samledes man i offerlunden i fakkelskær, og da alle var ankommet, stod Cabero frem og overgav *Tal Haius* den helige Mahlapanzi som tegn på den endelige udsoning. I en gribende lille tale takkede negerhøvdingen for denne forsoning og for de udvalgte

patruljers trofasthed og udholdenhed igennem de mange anstrengelser.

Tal Haius tog sluttelig afsked med sine hvide venner ved at lade den først ankomne patrulje gå i spidsen med Mahlapanzi tilbage til lejren og anbringe guden på højsædet. Da denne march gik gennem »stilhedens dal«, var det Wacambaens sidste udholdenhedsprøve, om krigerne under hele marchen kunne tie bom stille.

I et betagende optog igennem den mørke skov med stammerne belyst af de mange fakler gik da de 500 deltagere tilbage til lejren i fuldstændig stilhed. Tavsheden blev først brudt, da Mahlapanzi atter tronedes højt over lejren.

Korpsets 5. landspatruljeturnering var slut.

Æres den, der æres bør...

Efter en good-turn for Rold skov den næste formiddag uddelte spejderchefen de mange præmier ved den afsluttende parade. — Gamle spejdere, der nu er bosat i Afrika, havde fremskaffet så mange originale afrikanske præmier, spyd, trommer, skind m.m., at der kunne blive en ting til hver eneste af de deltagende patruljer. — Thi om end nogle jo var bedre end andre, og

omend der måske hjemme sad en del patruljer, som lige så fuldt var kvalificerede til at have været med i den afsluttende dyst i Rold, så var det dog en helt given ting, at alle de 68 patruljer, der deltog i Wacambaen, virkelig havde ydet en mandfolkepræstation og bevist, at de hørte til de sejgeste af de sejge.

Aller sejgest var **RAGERNE** fra 1. Risskov i Århus Bjerg division, og de fik sammen med de nærmest placerede konkurrenter og de forskellige disciplinvindere en velfortjent hyldest.

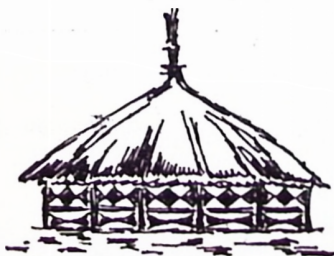
De tre musketerer –

Ophøjes blandt de sejgeste må imidlertid også turnerings-trekløveren: **Peter Viggo Mørch, Ole Berner og Ove Rørsted**. Hvad de har brugt af fantasi og energi på at skabe en spændende ramme om turneringen er ikke småting. Som en avis meget træffende skrev om dem, må de til enhver tid kunne nedsætte sig som dregebogsforfattere. Dernæst vil de kunne smykke sig med en Danmarks-rekord i perfekt organisation af et super-spejder-arrangement.

— og således endte altså den del af korpshistorien, der startede, da 1243 patruljer efter radioudsendelsen i december i fjor meldte sig til Kipanda'en. Ikke alle kunne jo få mulighed for at stå hele distancen, men de 68 patruljer i Rold var værdige repræsentanter for korpsets mange levende patruljer.

De var kort sagt virkelige **WACAMBAER!**

Jokke.

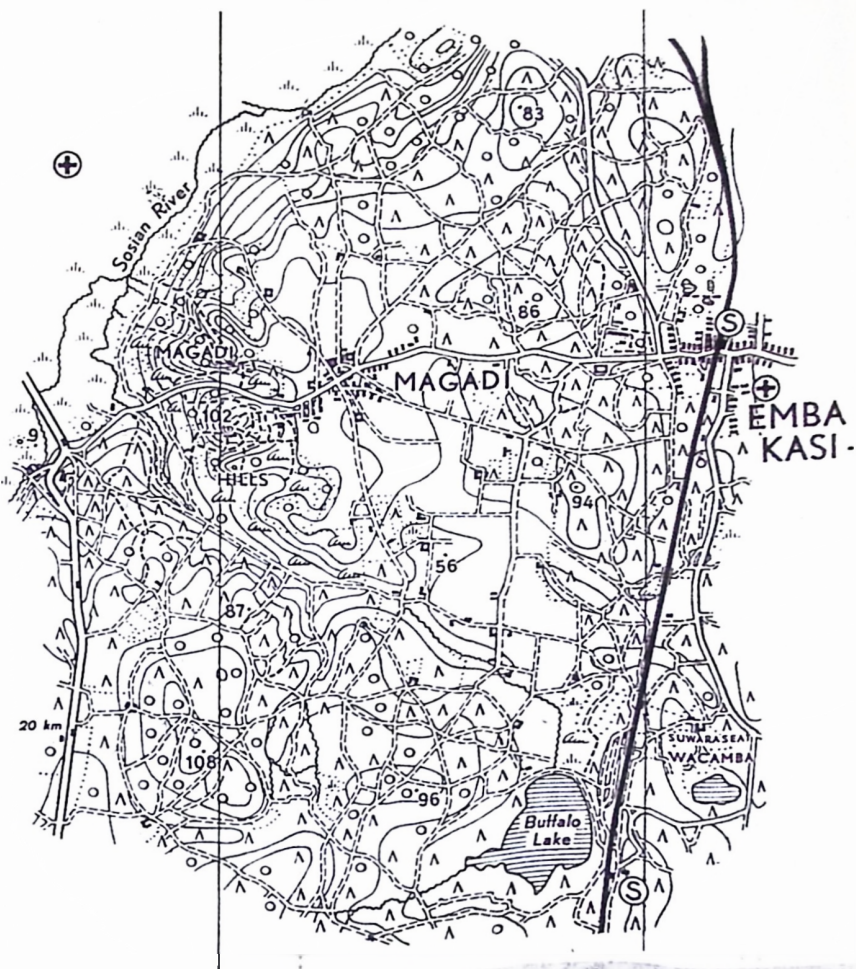

Kort over
»Wacamba-territories«
– den del af Rold skov
og Rebild bakker, hvor
landspatruljeturneringen
afholdtes

Resultaterne:
se næste side!

En københavnsk
patrulje på vej gennem
lyngbakkerne

1:50 000

WACAMBA-æresulle:

WACAMBAENS samlede resultat:

1. Råger,	1. Risskov, Århus Bjerg	369
2. Laksen,	10. Århus, Århus Bjerg	353
3. Ørne,	1. Silkeborg, Steen Blicher	346
4. Viber,	Juelsminde, Ejer Bavnehøj	339
5. Glenter,	1. Ballerup, Harrestrup	320
6. Hjorte,	Hardeknud, Nørrejydske	319
7. Bulldog,	Erik Menved, Ejer Bavnehøj	317
8. Glenter,	Højbjerg-Skåde, Århus Skov	316
9. Bæver,	1. Skanderborg, Ejer Bavnehøj	315
10. Elgen,	Jens Bang, Nørrejydske	314

LEJRSPORT

1. Råger,	1. Risskov, Århus Bjerg	173
2. Laksen,	10. Århus, Århus Bjerg	152
3. Viber,	Juelsminde, Ejer Bavnehøj	139
4. Ørne,	1. Silkeborg, Steen Blicher	136
5. Bæver,	1. Skanderborg, Ejer Bavnehøj	131
6. Hjorte,	1. Køge, Rolf Krake	125
7. Glenter,	Højbjerg-Skåde, Århus Skov	124
8. Falke,	Chr. den 2., Danehof	121
9. Falken,	1. Hobro, Nørrejydske	119
10. Egern,	2. Viborg, Steen Blicher	117

HIKE

1. Egern,	4. Frederiksberg, Frederiksberg	109
2. Ørne,	1. Silkeborg, Steen Blicher	104
3. Kondor,	Højbjerg-Skåde, Århus Skov	103
4. Elgen,	Jens Bang, Nørrejydske	102
5. Hjorte,	Hardeknud, Nørrejydske	101
6. Hjorte,	2. Thisted, Nordvestjydske	100
7. Ulve,	5. Odense, Odense	99
8. Hjejlen,	Ålborghus, Nørrejydske	99
9. Piroler,	Ermelund, Dyrehave	95
10. Panter,	Søren Kanne, Djursland	94

10-KAMP

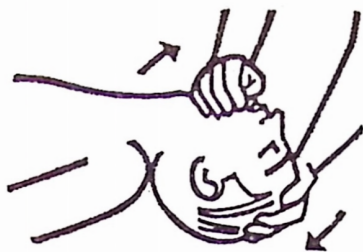
1. Glenter,	1. Ballerup, Harrestrup	95
2. Laksen,	10. Århus, Århus Bjerg	88
3. Viber,	Juelsminde, Ejer Bavnehøj	87
4. Pampa,	Jon Little, Kronborg	86
5. Råger,	1. Risskov, Århus Bjerg	85
6. Bulldog,	Erik Menved, Ejer Bavnehøj	84
7. Falken,	Randellsborg, Nørrejydske	83
8. Ræve,	1. Køge, Rolf Krake	81
9. Glenter,	Højbjerg-Skåde, Århus Skov	80
10. Egern,	1. Holte, Søllerød	79

PATROLJEPRÆG (turn-out)

1. Tårnugler,	3. Odense, Odense	19
2. Hjorte,	3. Østerbro, Østerbro	18

VINDERE AF KORPSETS LANDSPATROLJE-TURNERINGER:

1934	Basnæs	Ulvne.	2. Århus trop
1938	Tystrup	Mårene,	1. Ordrup trop
1943	Skjoldenæsholm	Viberne,	1. Haderslev
1953	Åbenrå	Mågerne,	1. Ordrup trop
1964	Rold	Rågerne,	1. Risskov trop

Abn luftvejene

Indblæsning

lagttag udånding

MUND-TIL-NÆSE-METODEN

Er du i stand til at give kunstigt åndedræt efter mund-til-næse-metoden? Er dine patruljekammerater? Du ved jo nok, at korpset nu — efter læge-autoriteters anbefaling — har vedtaget at gå over til også at anvende denne genoplivningsmetode, der i mange tilfælde har vist sig at være mere effektiv end den hidtil brugte Holger Nielsens metode.

- 1 Sørg for at lægge den forulykkede på ryggen, og sæt dig så på begge knæ ved siden af hans hoved.
- 2 Derefter bøjer du den forulykkedes hoved så langt bagover som muligt. Læg din ene hånd på hans isse og den anden som støtte under hans hage, så går det bedst. *Denne tilbagebøjning er meget vigtig, fordi du derigennem åbner for luftpassage til lungerne.*

- 3 Gab så højt som muligt og anbring din vidt-åbne mund omkring den forulykkedes næse og tryk munden fast mod hans ansigt. — Hvis du ikke gaber højt, er der fare for, at den forulykkedes næsebor bliver lukkede, og så kan luften ikke komme ind.
- 4 Så begynder selve indblæsningen: And hurtigt og dybt ind gennem munden og blæs, indtil du ser den forulykkedes brystkasse hæve sig. — Såfremt du ikke kan holde ofrets mund rigtig lukket med hånden under hans hage, må du lægge tommel- og pegefinger over hans mund for at hindre, at der slipper luft ud denne vej.

Vil du derfor være i stand til at leve op til vort motto »Vær beredt«, og vil du kunne opfylde 2. klasses prøvens krav, må du være fortrolig med mund-til-næse-metoden (foruden med HN-metoden).

Her har du en lille instruktion til hjælp. Klip den ud og hæng den op i patruljelokalet, og gå så i gang med at indøve grundreglerne. Her er de:

- 5 Fjern din mund fra ofrets næse. Udåndingen sker så automatisk. Du kan se, at ofrets brystkasse sænker sig og høre at luften blæser ud af lungerne.
- 6 Når udåndingen er sket, gentager du indpustningen. Efter de første 10 pust i hurtig rækkefølge, vil den forulykkede formentlig være kommet til sig selv. Er han ikke det, fortsætter du i langsommere tempo (ca. 15 indpustninger pr. minut).
- 7 Såfremt ofrets brystkasse ikke hæver sig, og hvis du ikke kan høre udåndingen, bærer du dig forkert ad. Se da efter om den forulykkedes hoved er tilstrækkelig bøjet tilbage og om hans mund er lukket.
- 8 Skulle begge disse ting være i orden, er luftpassagen i næsen blokeret, og så må du foretage indblæsningen gennem munden. (Mund-til-mund-metode).
- 9 Lykkes indblæsningen stadigvæk ikke, må du undersøge, om tang eller andet blokerer svælget og i givet fald fjerne det.
- 10 Lær indblæsningsmetoden ordentligt fra starten. Helst på et såkaldt »fantom«. — Roverklanerne i din division vil meget gerne hjælpe jer hermed.

VÆR BEREDT

— ER DET KEDELIGT?

I anledning af et nyt års begyndelse — politisk set

Man har mange slags år — kalenderår, skoleår, kirkeår og finansår for eksempel. I det følgende retter vi søgelyset mod en helt femte form, nemlig *folketingsåret*, der strækker sig fra den første tirsdag i oktober til samme tirsdag året efter. Ud fra denne synsvinkel har vi med andre ord snart »nytår«, og politikerne står følgelig — efter nys overstået valg — parat til at tage fat på lovgivningsarbejdet med friske kræfter. MAGASINET har bedt borgmester og folketingsmand Erhard Jacobsen være med til at fortælle lidt om, hvad det egentlig er, der sker på

Christiansborg — hvad der sker i *folketingssalen*, og hvad der sker bag kulisserne i de forskellige *udvalg*.

Man hævder så tit, at de unge ikke interesserer sig for politik, siger Erhard Jacobsen, og man kunne måske passende starte denne artikel med at spørge: Er politik nu også så kedeligt? For den, der skal svare, må det bedste naturligvis være at se efter selv, og derfor kunne man straks spørge endnu engang: Har du nogensinde været inde i Folketinget, og ved du, at der er fri adgang for alle?

Et snedkerværksted

Desværre må man nok indrømme, at det første indtryk, du får af arbejdet i tinget under et besøg derinde, let kan skuffe dig. Det hele ligner en forsamling i opløsning. Uanset at der står en mand på talerstolen, synes medlemmerne at have travlt med alt andet end at lytte til talen. Endvidere står et stort antal pladser tomme. Kan det dog være

Støtte til sporten
— det afgøres i Folketinget

rigtigt? spørger den udenforstående måske sig selv, det var da en sær facon! Han venter vel at se landets fineste forsamling opmærksomt lyttende og ivrigt diskuterende den sag, der behandles, og ikke — som det ser ud til — private spørgsmål i små grupper rundt om i salen.

Lad os slå fast med det samme, bemærker Erhard Jacobsen: Folketinget er ikke en diskussionsklub, det kan snarere sammenlignes med et *snedkerværksted*! I Folketinget opstår ikke politiske tanker. De opstår ude i befolkningen, ved politiske møder, i aviser, i tidsskrifter o.s.v. Folketinget *bearbejder* disse tanker, omsætter dem i praktiske love, og det, tilhøreren overværer i salen, er afslutningen, ikke begyndelsen på sagen!

Langt tilbage i tiden

Hvordan starter da det hele? Ja, der *kan* være tale om, at en konkret anmodning til politikerne direkte giver anledning til en ny lov eller en lovændring. Men lige så ofte går et lovforslags rødder langt tilbage i tiden. Den første spæde begyndelse er muligvis at finde ved et medlemsmøde i et politisk parti eller ved en almindelig samtale mellem en politiker og en eller flere af hans vælgere. Gradvis modnes så tanken, hvorved en måske blot løst udkastet idé bliver til forslag om at lave noget nyt eller lave om på noget allerede bestående.

I løbet af folketingsåret ser en mængde lovforslag af vidt forskellig karakter dagens lys. Hvad man hører i folketingssalen, spænder lige fra debatten om regeringens programerklæring til fremsættelse af forslag til lov om bekæmpelse af flyvehavre! Måske ville det være en god idé at pille et enkelt forslag ud af denne brogede mangfoldighed og forsøge at følge dets skæbne, indtil det i sidste ende vedtages og bliver lov.

Spejdere, sport og idræt

Lad os slå ned på et forslag om tipsmidlernes anvendelse eller helt præcis et »forslag til lov om ændring af lov om tipning«. Det lyder måske lidt snørklet, men sagt mere ligetil drejer det sig simpelthen om, hvad de beløb, der kommer ind, når folk tipper, skal bruges til. Det er først og fremmest de forskellige idræts- og ungdomsorganisationer — bl. a. de fire spejderkorps — der nyder godt af pengene, der fremskaffes på denne måde. Det foreliggende lovforslag er således udsprunget af

Folketingets tilhørere: Unge følger lovforslagets behandling i folketingssalen.

en anmodning fra Dansk Boldspil-Union om en forhøjelse af støtten til børne- og ungdomsarbejdet med 200.000 kr.

Vi er i foråret 1964. Den 13. marts fremsætter finansministeren — som sagen sorterer under — forslag om øget støtte til D.B.U. i Folketinget og forklarer, hvorfor han selv er tilhænger af tanken. Kort tid efter — nemlig den 4. april — finder *første behandling* sted i folketingsalen. Hvert parti har valgt en ordfører, der nu giver udtryk for sit partis syn på sagen. Gennemgående er der tilfredshed med forslaget. En enkelt politiker er dog lidt bange for, at forhøjelsen af støtten på ét område skal betyde nedskæring på andre. Men finansministeren svarer, at dette ikke vil være tilfældet, da den samlede sum, der kommer ind ved tipning er steget. Til sidst foreslås, at sagen diskuteres videre i en mindre gruppe — et såkaldt *udvalg* — på 17 medlemmer, som vælges et par dage senere, den 7. april.

I udvalget kan alle grupper i befolkningen, der føler sig berørt af forslaget, sende repræsentanter med gode råd, ønsker eller protester. I dette tilfælde opsøges udvalget af folk fra Dansk Idræts Forbund, der ønsker en samlet forøgelse af idrættens andel af tipsmidlerne, og af repræsentanter for Dansk Firmaidræts Forbund, der specielt ønsker større tilskud til deres organisation.

Efter en indgående diskussion i udvalget af alle sagens detaljer går forslaget tilbage til folketingsalen, hvor *anden behandling* finder sted den 27. maj.

Lov

Ved denne lejlighed diskuteres bl. a. to ændringsforslag, der er stillet på grundlag af de ønsker, der — som vi lige hørte — blev fremsat over for udvalget. Der er atter stort set enighed mellem de forskellige partier. Ændringsforslagene vedtages til sidst uden afstemning, og det vedtages samtidig at lade sagen overgå til *tredje og sidste behandling*.

Denne finder sted den 29. maj, efter at forslaget påny har været til diskussion i udvalget, og er — som det er almindeligt — meget kort. Ved en *afstemning* vedtages forslaget énstemmigt. Herefter oversendes det til statsministeren, der sørger for, at det får kongens underskrift og bliver *bekendtgjort* på behørig måde.

Hermed er forslaget lov.

Selvfølgelig er der ofte betydelig mere uenighed mellem politikerne end i det anvendte eksempel. Men for alle forslags behandling i Folketinget gælder det, at der er tale om teknik. Her er meget lidt plads for diskussion af politiske ideer. Hovedvægten er lagt på det praktiske arbejde med at udforme forslag, så de

Støtte til spejderne
— det afgøres i Folketinget

virker rimelige og fornuftige. Om der så er få eller mange i salen under behandlingen, er uden betydning. Ikke alle medlemmer kan kende til alle lovgivningens områder, og de specielt sagkyndige på et felt skal nok sørge for at være til stede, når deres speciale berøres. Man kan derfor være sikker på, at der ikke slipper noget igennem, som ikke er blevet behandlet ordentligt.

200 taler pr. år

Men en folketingsmand har jo meget andet at tage sig til end at være i folketingsalen. Udvalgsarbejdet består som før sagt af en nøje gennemgang af hvert lovforslags enkeltheder. Det kræver megen tid både at forberede sig til og at deltage i disse møder. Det er ikke ualmindeligt med 3—4 møder pr. dag. Læsning af aviser og tidsskrifter må nødvendigvis sluge meget af en politikers tid. Det er en vigtig side af hans arbejde at holde sig à jour med tingenes udvikling herhjemme og i udlandet og at følge diskussionen i avisernes lederartikler såvel som i læserbrevene, og hvor folks mening på anden måde kommer til udtryk.

Og så er der foredragsvirksomheden. Erhard Jacobsen har været oppe på næsten 200 foredrag på ét år — det var dog før, han blev borgmester. Det kræver tid til forberedelse og til rejse. Ofte skal man til de fjerneste egne af landet. Men det at komme i kontakt med folk kan betragtes som selve kernepunktet i det politiske arbejde. Det er en politikers opgave at påvirke folk med sin opfattelse og lade sig påvirke af de meninger, han møder hos folk

Borgmester og folketingsmand Erhard Jacobsen snakker med unge fra omegnen.
— Måske opstod ideen til et nyt lovforslag ved denne lejlighed.

Lovforslagets behandling i folketingsalen. En politiker giver udtryk for sit partis mening fra Folketingets talerstol

rundt omkring. Kun på den måde kan folke-styret virkelig komme til at svare til sit navn.

Du er snart med til at bestemme

Lad os vende tilbage til udgangspunktet, nemlig spørgsmålet: Er politik da så kedeligt? Tja, en del virker måske nok lidt tørt og kedeligt og sagligt, indrømmer Erhard Jacobsen. Men her er det vigtigt at huske på, at man i folketingsalen kun ser en enkelt side af en politikers gerning, og at det måske lidt stive lovgivningsarbejde behandler store og afgørende samfundsspørgsmål, som i sig selv ubetinget må interessere folk, ikke mindst alle unge, fordi de i så høj grad og på så mange måder har indflydelse på ens daglige færden.

For så vidt kunne du altså finde mange gode grunde til at gå i gang med at kigge lidt nærmere på alle disse problemer. Om få år er du tilmed selv med til at bestemme, hvordan de skal løses, og så regnes der direkte med din hjælp. Den nuværende valgrets alder er 21 år, og flere politikere ønsker den endog nedsat til 18 år. Erhard Jacobsen er iblandt de sidste og siger til slut:

Der er vist ingen tvivl om, at de unge interesserer sig meget for samfundets udvikling og er særdeles følsomme over for, hvad de synes er rigtigt, og hvad de synes er forkert. Jeg tror, at en sænkning af valgrets alderen vil stimulere den politiske interesse yderligere. Og jeg tror, at der netop fra de unge kan komme megen inspiration til vort arbejde. Erfaring er en uvurderlig og uundværlig ting, men initiativ og fantasi er heller ikke at foragte, og af og til føler man, at det ville gøre godt, om der i det politiske liv var noget mere af ungdommens trang til at spørge: Hvad er ret, og hvad er uret? — i stedet for at spørge: Hvad siger mit parti? eller: Hvor ligger mine økonomiske interesser?

SE HER

UNGDOMMENS TEATER, som blev omtalt i februar- og aprilnummeret af MAGASINET, lægger nu ud med den første af efterårets forestillinger, nemlig »Se — men ikke høre«. Senere på sæsonen følger to andre interessante stykker: »Live like Pigs« og »Big soft Nellie«. Du får adgang til hele herligheden for kun 15 kr., hvis du telefonerer til Alléscenen og bestiller et abonnement, men naturligvis kan der også købes billetter til de enkelte forestillinger på normal vis. Så godt som

alle unge, der har været i UNGDOMMENS TEATER, hævder, det var godt. Hvad med selv en dag at undersøge, om de har ret?

Jamboree-gensyn

På et års dagen for hjemkomsten fra Grækenland samledes 11. jamboreetrop »Odin's ravne«, (der bestod af spejdere fra Jyllands sydligste divisioner) på Assenbæk til et hjerteligt gensyn. Snakken gik livligt, og man opfriskede mange minder fra den store tur. — 11. trop har bedt Magasinet viderebringe sine bedste hilsener til de andre 15 danske jamboreetroppe.

Brev fra „Brune ulv“

Synes du, at du er medlem af det bedste korps?

Ja, det må du gøre, for ellers gjorde du vist bedre i at melde dig ud. Men synes du, at du er medlem af det bedste korps, må du også gøre noget for, at det bliver ved med at være det bedste.

Jamen, hvad kan du gøre, vil du spørge. Det må da blive førernes sag.

Deri tager du fejl. Jo, førerne skal også gøre deres del; men enhver af ulvene, spejderne, skovmændene, roverne (og førerne) må gøre deres til, at vort korps bliver det bedste i andre menneskers øjne.

Hvordan?

Det gør man ved at opføre sig på en sådan måde, at folk kan se på en, at man er medlem af det bedste korps, hvad enten man er i uniform eller ej. Prøv at være hjælpsom, ikke blot i de store ting, der kommer i avisen, som indsamlinger til Ulande, spejderhjælpen og lignende, men også i de små ting til daglig. Giv en håndsrekning derhjemme, og også uden for hjemmet. Prøv at vise et glad og smilende ansigt. Prøv at gøre andre lykkelige, og du vil opdage, at du selv bliver den lykkeligste. Hvis du tænker nærmere efter, kan du så ikke huske, at du har følt en varm tilfredshed ved at se et andet menneskes glæde over en lille hjælp, du har ydet?

Og samtidig med, at du hjælper eller glæder en anden, har du ydet din lille andel i, at dit korps er det

bedste, eller udtrykt på en anden måde: du har været med til at styrke korpsets anseelse.

— — — og det er vel værd.

Brune Ulv.

På

Frilandsmuseet

med Kastrup-Tårnbys prærieulve

Vi mødtes ved Følodvej (takstgrænsen) cirka kl. 9. Derfra tog vi bussen til Rådhuspladsen, hvorfra vi gik til

MANEDENS 30 KM VANDRINGER

8 ulve fra 2. Sønderborg flok.

8 ulve fra 1. Vanløse flok.

Vesterport station. Og derfra tog vi S-toget til Sorgenfri station.

Vejret var fint, og derfor gik vi ind i en lille skov, hvor vi spiste vores mad. Da vi var færdige med vores klemmer, legede vi Gøngehøvdingen og svenskerne. Legen gik således til: Vi delte os i to hold, gul og blå var Gøngehøvdingens (Sikas) hold, svenskerne (grøn og hvid) blev ledet af Muvin. Så begyndte legen. Vi skulle finde tre skatte, svenskerne fik to af dem, og til sidst fandt den mindste i hvid bande den sidste, men den tog Gøngehøvdingens folk fra ham.

Og nu kom det tidspunkt, hvor vi skulle slås om skattene. Vi tog en del liv fra hinanden, men ingen af os fik hinandens skatte. Det blev svenskerne, der vandt.

Derfra gik vi til Frilandsmuseet. Vi gik igennem den sjællandske og fynske del og lidt af den jyske. Det var meget interessant. Nogle grønne spejdere udfordrede os til en kamp på »festpladsen«, men vi sagde nej, fordi vi ikke havde tid. Fra Frilandsmuseet tog vi over til Landbrugsmuseet, som lå lige over for. Landbrugsmuseet har blandt andet verdens største klokkesamling.

Da vi havde set nok der, tog vi hjem, men det havde også været en spændende tur.

med ulvehilsen

BURU

KIM

Alverdens lille ven

9. afsnit

Kim var meget begejstret for at skulle med Mahbub Ali til Umballa. Men først skulle han klædes ud igen. Han blev klædt om i en bod i byens udkant, og så var han, i hvert fald at se til, en ulastelig muhamedaner.

Mahbub sendte bud efter et måltid, tilberedt af de fineste ting, med mandelkager til dessert.

»Det er bedre end noget andet måltid, jeg har fået,« sagde Kim med et glad smil, »og vist er det, at den slags mad får man ikke i skolen.«

»Jeg kunne nok lide at høre lidt om den skole,« sagde Mahbub. »Fortæl langsomt, skridt for skridt, hvad du sidenhen oplevede, uden at glemme noget.«

Det blev til en meget lang samtale. Sommetider skar Kim snedige ansigter.

»Jeg vil også gerne træffe min Lama igen,« sagde han.

»Nu må du hellere lægge dig til ro blandt mine folk,« foreslog Mahbub. »De er nord for banegården, hvor hestene er.«

Uden bevis for at være sendt turde Kim ikke tage af sted. Mahbub

rodede i sit bælte, fugtede sin tommelfinger på en kage af kinesisk tusch og satte sit fingeraftryk på et stykke blødt papir. Fra Balkh til Bombay kender mænd dette aftryk med mærket af et år tværs igennem.

Kim gled stille ud i natten.

Snart nåede han de to godsvogne med Mahbubs heste. En karavanefører opdagede Kim, men blev beroliget ved at se Mahbubs fingeraftryk.

Kim lå med øjnene tæt lukket, men hørte to mænd luske rundt. De var ude efter at dræbe Mahbub.

Hurtigt listede Kim af sted, indtil han kom til en stenboks, hvor vejen gik over et vandløb.

Her kunne han uset holde øje med nattens færdsel.

Pludselig hørte han hovslag fra en skarpskoet hest. »Det tyder på Mahbub,« tænkte han.

»Pst, Mahbub Ali,« hviskede Kim.

»Pas på, ned med dig i skjul. Natten er fuld af øjne.« »To mænd venter på dig bagved godsvognene. De

vil skyde dig, når du lægger dig, fordi der er sat en pris på dit hoved.«

»Godt. Vend tilbage til lejren og læg dig. Jeg dør ikke i nat,« sagde Mahbub.

Næste morgen fik Kim besked på, at han skulle bo hos Lurgan Sahib, indtil det var tid at vende tilbage til Lucknow.

Kim nikkede. »Godt. Og hvem er Lurgan Sahib?«

»Lurgan Sahib har sin butik i Simla. Hele byen kender den. Spørg dig for..., og, Alverdens lille ven, denne mand skal adlydes ved mindste blink med øjenvipperne. Gå op ad bjerget og spørg om vej. Her begynder det store spil.«

(fortsættes i næste nummer).

Efter Rudyard Kipling

Illustreret af Eske

Eftertryk forbudt

oktober i naturen

Levet i naturen står i efterårts tegn.
Man forbereder sig på den kommende
vinter. Muldvarpen går dog ikke i hi;
man kan hele året se de friske muldvarpe-
skud. -

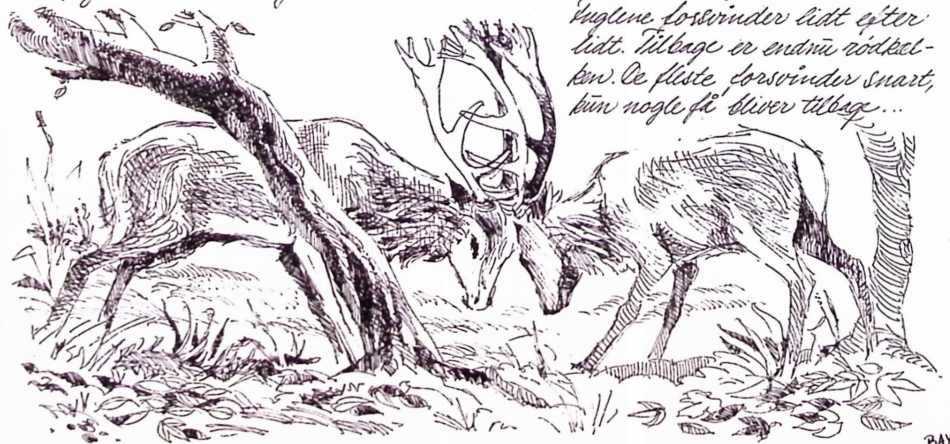
Egern har naturligvis travlt
med at samle
fôr til
vinteren

Lidt mindre kendt er det måske, at også
reven samler fôr til at kunne klare
vinteren -

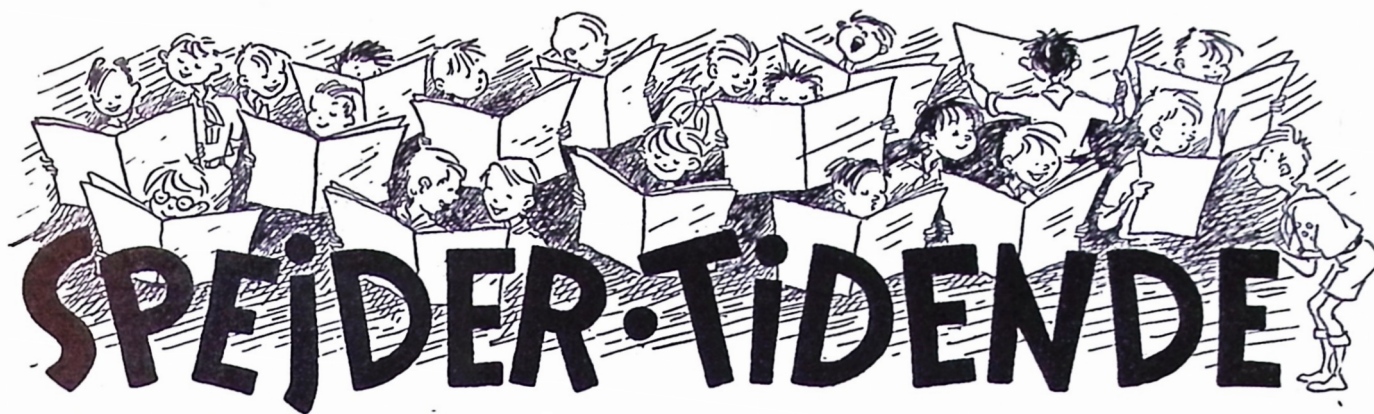

I løbet af efteråret udkæmpes kampe
blandt kronhjortene. De slås med gevær-
ne, og den vindende hjort bliver hos hinden

Fuglene forsvinder lidt efter
lidt. Tilbage er endnu rødkæl-
ken. De fleste forsvinder snart,
kun nogle få bliver tilbage...

BAY

SPEJDER-TIDENDE

SPEJDERNYTT FRA NÆR OG FJERN

VALLØ-JAMBORETEN

»Skulle det virkelig være umuligt«, sagde Østre distrikt i København til sig selv, da kloge hoveder ville belære dem om, at der virkelig ikke var chance for, at spejdere kunne få lov til at bruge Vallø slot's Dyrehave til at afholde jamborette i. Og de må jo virkelig være i besiddelse af skjulte talenter, for sandelig om de ikke fik gennemført deres kongstanke! Således kom 700 spejdere fra distriktets egne 3 divisioner, Østerbro, Søborg, og Nyboder og fra Norge, Sverige, Tyskland, England, Skotland, Italien og Amerika (for slet ikke at tale om troppe fra Lemvig, Hammershus, Odense og Nykøbing F.) først i august til at ligge på en af landets allermest idylliske lejrpladser, lige op og ned ad slotspar-

ken. Det siges endda, at de opførte sig så godt og spejdermæssigt, at dekanessen og stiftsdamerne gerne ser spejdere hos sig en anden gang. — Naturligvis var der lagt et meget stort forarbejde i denne kæmpelejr, og ikke mindst var det imponerende, at man kunne mønstre ikke mindre end 300 udlændinge, således at jamborette-tanken fik rigelig mulighed for at komme til sin ret.

Vægten i lejren var lagt på det kammeratlige samvær frændetropene imellem, men der var dog også mange store samlede begivenheder, — for eks. en spændende sightseeing i det meste af Sydsjælland, en storstilet natøvelse for skovmændene, sportskonkurrencer o.m.m. Ligesom i jamboreen havde man indført et duelighedstegn, her kaldet

»Vallø-mærket«, som man kunne få, hvis man opfyldte visse spejdermæssige krav samt beviste sit kendskab til internationalt spejderarbejde i både teori og praksis (sidstnævnte bl.a. ved at holde fælles lejrball og spisninger med udlændingene). — Foruden spejdernes lejr var der i Vallø noget helt nyt, en *jamborover*, d.v.s. en jamborette for rovere, hvori deltog ialt 50 mand fordelt i 4 kluner. Adskillige udlændinge fik her et førstehånds indblik i sjak-systemet, som det praktiseres i Danmark, idet man havde delt alle roverne op i blandede sjak. Højdepunktet i jamboroveren var vel nok en natlig kanotur ad Susåen med efterfølgende højtidelig afslutning på Herlufsholm.

Udlændinge fra Vallø-Jamboretten: Amerikanske spejdere ved lejrindretningen, en italiener spiller fodbold foran lejrens store flagmast, og en skotte spiller sækkepibe i sommervarmen

Frimærkehjælp til særstillede spejdere

Det internationale bureau i Ottawa i Canada, hvorfra spejderarbejdet på internationalt plan ledes, har startet en »Operation Frimærker«. Man opfordrer alle landes spejdere til at samle brugte frimærker og sende dem til Ottawa, hvor man så vil sælge dem og anvende de indkomne midler til bedste for særstillede spejdere verden over.

Nogle af de helt store spejderlande har allerede bidraget til denne plan med store frimærkepakker, men nu vil man gerne have også alle de andre med. Det er jo sådan, at jo mindre et land er og jo sjældnere dets frimærker er, jo mere værdifulde er de ved salget. Der er derfor ingen tvivl om, at også bidrag fra Danmark kan få ganske stor betydning.

Hvad skal I da gøre? I skal naturligvis indsamle frimærkerne. (De klippes af, så der er ca. 1/2 cm papirkant rundt om mærkerne, der naturligvis skal være hele, men også de helt almindelige har god ret.) Dernæst skal I sende dem som tryksag i en prøvepose til: *Boy Scouts World Bureau, 77 Metcalfe Street, Ottawa 4, Canada* og mærke prøveposen udvendig med »Used postage stamps«. (Evt. kan I jo så samtidig sende et aerogram til 60 øre og advisere om, at I pr. alm. post har afsendt så og så mange kuverter.)

Det er da en nem og morsom måde at hjælpe handicappede spejdere udover hele jorden, ikke? Og så får I oven i købet et pænt takkekort til patruljedagbogen. — Så på med vanten...

Vil du være fransk mesterkok?

— så begynd med 2. klasses prøven. Her skal du over bål kunne stege et stykke kød m. m. — det står i PRØVER OG DUELIGHEDSTEGN

På fjeldvandring

1. Ebeltoft har været på fjeldvandring i Sørlandet i Norge. Ved starten af turen nedlagde tropsføreren sammen med de 31 deltagende spejdere en krans ved mindesmærket i Kristiansand for de faldne fra slaget ved Helgoland den 9. maj 1864. Hovedparten af de faldne var fra fregatten »Jylland«, der som bekendt nu ligger i Ebeltoft havn og venter på sin istandsættelse, og det var derfor, at Ebeltoft-spejderne havde mere end almindelig interesse i det norske monument.

Fjeldturen blev en uforglemmelig oplevelse, bl. a. fordi TF selv var en erfaren fjeldvandrer. Det var ofte anstrengende at gå i de uvante omgivelser, men så var et lille hvil på klipperne velkomment. I de store højder var nattetemperaturen sommetider på nulpunktet, men turen gennemførtes uden nogen form for sygdom blandt de mange spejdere, der alle vendte hjem med blod på tanden til nye ture i fjeldet.

Spejderliv på teknikum

I »Ejer Bavnehøj division« har en helt ny foreteelse just set dagens lys, nemlig en »gruppe« for studerende ved Ingeniørskolen i Horsens — lidt i stil med SOPA-arbejdet. Det er rovere eller førere fra andre dele af landet, som på denne måde vil holde kontakten med korpset og spejderarbejdet vedlige, mens de opholder sig i Horsens for at studere. De bliver stående i deres gamle afdelinger, men samles med ligesindede et par gange om måneden i et spejderlokale i byen, ligesom de fra tid til anden deltager i divisionens spejder- og førerarrangementer.

SPEJDERJUL'S

FOTOKONKURRENCE

Spejderjuls redaktion siger tak for de mange gode og også fornøjelige fotos, som blev indsendt til vor konkurrence. Mellem de indsendte fotos var der også en del ekstra fine spejderfotos. Nogle af dem kommer på to sider i årets Spejderjul og andre utvivlsomt i korpsets spejderblade.

Og nedenfor bringer vi så vinderlisten, idet vi hermed vil lykønske vore dygtige spejderfotografer med præmien, som vil blive fremsendt som gave-kort.

VINDERLISTEN:

1. præmie:
Tage Ludvigsen,
Hegnsvej 80, Nærum.
2. præmie:
Peter Østergaard Larsen,
Østergade 52, Struer.
3. præmie:
Jens K. Jensen,
Fenriksvej 10 b, Åbyhøj.
4. præmie:
Per Mathiesen,
Malthavej 3 b, København S.
5. præmie:
Sten Bergquist,
Park allé 264, Glostrup.
- 6.—10. præmie:
Henrik Hvidt, Slotsalleen 22, Klampenborg — Torben Hjortso, Peter Bangsvej 159, København F — Søren Schou, Bredevej 57, Virum — Knud Lindeløf, Kajerødgade 14, Birkerød — Kurt Gabs, Markgade 11, Tønder.

DYE DAVNE TIL TÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Struer trop

Hans Henriksen
Kjeld Kirkegaard
Finn Kildsig

1. Korsør

Allan Antonsen

Sorgenfri trop

Jørgen Lorentzen

Vitus Børing, Horsens

PF Jens Chr. Brock-Christensen

1. Korteminda

PF Bjarne Lorentzen

1. Kage

PF Niels Henrik Pedersen

1. Vanløse, København

SM Ole Hansen
SM Lars Nielsen
PF Claus Rode Jensen
PF Benny Petersen

2. Ordrup

PF Mads Tarp
PA Torgny Nørgaard

1. Risskov, Århus

SM Gert Sørensen
SM Otto Bertelsen

1. Nørrebro, København

PF Søren Dromph
PA Flemming Rasmussen

RIDDERE

Struer trop

Hans Henriksen
Kjeld Kirkegaard
Finn Kildsig

1. Brønshøj, København

SM Finn Gervin

1. Kage

PF Niels Henrik Pedersen

2. Frederikshavn

PF John Kold
PF Henrik Mørup
SM Poul Langhøve
SM Ole Stenbakken

2. Ordrup

PF Mads Tarp
PA Torgny Nørgaard

1. Risskov, Århus

SM Gert W. Sørensen

VÆBNERE

Sorgenfri trop

Michael R. Jacobsen

1. Korsør

PF Sonny Wolder
PA Eivind Kann
Allan Antonsen

Alugod, Værløse

PF Svenning Wrodstrom
PA Finn Dalbjerg

3. Charlottenlund

PA Sten Jensen

Kongsvang, Århus

PF Kjeld Nissen Jørgensen
PF Marlin Bavnsgaard
PA Jens Ejnar Olesen

Bollahøj, København
PF Jørgen Billetoft

1. Brønshøj, København

PF Ole Amorsen

Struer trop

Jan Grünberger
Jens Møller Nielsen
Jan Beck Andersen
Torsten Thomsen
Preben Krøyer

2. Frederikshavn

PF Poul Grønbech Jørgensen

2. Ordrup

PF Finn Holst Christensen
PF Henrik Fich
Christian Baier Jensen
Vagn Abel
Flemming Lademann

1. Risskov, Århus

Steen Lausten

VANDRINGER

100 KM

Bollahøj, København
PF Christian Welling
Arne Sejr Olsen

1. Brønshøj, København

SM Finn Gervin

1. Dueholm, Nykøbing M.

SM Jens Chr. Balle Jensen
PF Jens Søgaard

90 KM

3. Charlottenlund
Peter Kruse

75 KM

Sorgenfri trop
Michael R. Jacobsen
Michael Keldsen
Ib Michel Jørgensen

Nr. Snede

PF Gert Nielsen
PF Steen Christiansen

60 KM

2. Holte

PF Per Wille Jørgensen
PF Søren Holm
PA Ole Holm
Lars Hundrup
Niels Buhl Christensen
Michael K. Nielsen

1. Brønshøj, København

PF Gert Grønbom
PA Jørgen Rasmussen

2. Thisted

PF Bertel Andersen
Lars Klemme
Poul Steffensen
PA Poul Sasser Jensen

Michael Jærnskiø, København

PF Kaj Hemmingsen
PA Finn Schlichtkrull
Hans Chr. Hansen

Højbjerg-Skaade, Århus

PA Holger Baden Sørensen
PF Ole Dalby Jensen
Finn Løve
Henrik Schou
PA Ib Skjødt
Hans Jørn Timm
Niels Peter Timm
Henrik Iversen

Vitus Børing, Horsens

Poul-Age Herslund
Anders Nørgaard

1. Næstved

PF Ole Valentin Christensen
Henrik Pagh
Jesper Oura Jensen
Kåre Lauridsen

Struer trop

PA Georg Jensen
Kjeld Møller Andersen

Karl af Riise, Søra

Peter Müller
Claus Toft Sørensen
Ingvar Hansen
Ole Thomsen
Niels Chr. Petersen
Hans Henrik Petersen
Jørgen Nielsen
Peter Hansen

1. Lillerød

PF Ole Jensen
Stig Vogelius

Frie Fugle, København

Jan Rademacher
Morten Reverony
Søren Gølfredsen

1. Skjern

SM Kim Theils
SM Thomas Lyng Petersen

Dybendal, København

Steen Nørgaard Jensen
Jørgen Schultz
Jesper Laub
PF Verner Gribel
PF Kurt Jensen

Kong Erik, Helsingør

Bruno Andersen
Palle Petersen
Kim Geisler
Mort Magelvang Nielsen
Tommy Kyhl Jensen
Anders Helweg Andersen
Johnny Specht

Skansetropen, Fredericia

Jesper Gerdes
Lennart Sneum
Frank Jensen
Søren Madsen

1. Skanderborg

PA Peter Sørensen
Ole Kjeldsen

Sorgenfri trop

Erik Andreasen
Knud Aagaard Svendsen
Jørgen Lorentzen
Jørgen Olsen

1. Dueholm, Nykøbing M.

PA Lars Mathiasen
Jens Otto Veile
Jørgen Søndergaard
Ib Pedersen
Lars Henrik Balle
Erik Madsen
Peter Hansen
Niels Harsberg
Borge Mathiasen
Kresten Kristensen

Nr. Snede

PF Gert Nielsen
Ebbe Røjgaard
Knud Erik Sørensen

1. Nørrebro, København

Jørgen Jensen
Jens Peter Nicolaisen

Redaktionen sluttet 23. august

Struer trop

sender en kort, men triumferende melding: Troppen har »fyldt hullerne ud« og har oven i købet oprettet en ny patrulje »Sikaerne«, og der er på et år blevet taget 202 dueligheds-tegn. Sidst men ikke mindst: troppen har fornylig erhvervet 4 tdr. land herligt spejderterræn.

Dyr fra hele verden, Samlerens forlag, kr. 7,75.

Den bl. a. fra fjernsynet kendte tegner, Jørgen Clevin, har udgivet en ny lille bog med gode råd og vink til alle, der ikke mener, de kan tegne, men faktisk gerne vil. Bogen er nr. 3 i en serie, hvoraf de to andre omhandler henholdsvis »Huse fra hele verden« og »Transportmidler fra hele verden«. Men denne gang er det altså dyrene, det gælder, og når man ser bogen igennem, får man absolut lyst til at finde blyanten frem og selv forsøge sig. Bogen giver ideer og praktisk vejledning. Man kan bruge tegningerne, som de er eller udbygge dem til eget brug. Her er virkelig alle slags dyr, bl. a. de gængse patruljedyr. Vidste du f. eks., at enhver nemt kan lære at tegne en bjørn bygget op over tre cirkler? Ellers kan du lære det af Jørgen Clevin.

Ideer til KONFIRMATIONSGAVER

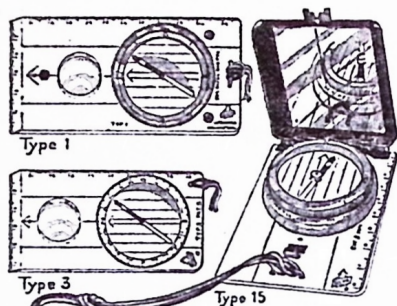
Svensk pandelampe

Meget solid — med morseknop-afspærring og afblænding til nat o-løb 34,50

japansk pandelampe

Fin-Finl vandtæt 31,50

Silva-kompas

Silva skolekompas (uden vædske)
5×10 cm 10,50

Silva type 3, vædsketfyldt, svæ-
rere lineal, størr. 5½×10 cm, med
selvlysende punkter og med lup.. 19,85

Silva type 2 — 5×10 cm, med
vædske 29,00
Etuler til disse tre 5,00

Silva type 1 — 6×12½ cm, med
lup 38,50
Etui til dette 5,50

Silva type 15 — armékompas m.
spejl 52,75
Etui til dette 5,75
Billige lommekompass fra 2,50
Dobbelt-kapslet med stopper ... 4,85

Sangskjulere 7,85
Telegrammer med spejdermotiver
0,50 1,50

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8-16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSETS BLADE:

SPEJDERSPORT
Lektor Svend Ravnig,
Kongebrovej 28, Sorø.
Tlf. ((03) 635) Sorø 857.
SPEJDERNES MAGASIN
Kontorchef Jørgen Tvergaard,
Ellegaardsvej 13, Trørød, pr. Vedbæk.
Tlf. (01) 89 16 19.

Nu er det efterår! væk med de blå knæ!

På divisionschefsmødet i september blev det vedtaget at gøre knickers og skibukser til obligatorisk vinterpåkledning. Dette gælder i perioden fra oktober til Sct. Georgsdag. Vi har forandret vore modeller af knickers; de er blevet slankere i faconen.

Alle knickers leveres med foer!

Livvidde	60	63	66	69	72	75	78	Voksn.
Wilson			58,50	60,50	62,50	64,50	66,50	79,50
Marineblå fløj	36,00	38,00	40,00	42,00	44,00	46,00	48,00	60,50
Khaki fløj			40,00	42,00	44,00	46,00	48,00	60,50
Skibukser imprægn. (Holmens)	42,50	43,50	44,50	45,50	46,50	47,50	48,50	58,00

Det er ikke svært at finde overtøj der beskytter mod vind og vejr. Men det kan være svært at finde frem til noget der gør det, på en sådan måde, at man også kan bevæge sig uhindret omkring. Vi mener at have det helt rigtige i SPEJDERANORAKKEN.

Drengestr. 8	44,50
Drengestr. 10-12-14-16	49,50
Juniorstr. 44-46-48	54,50
Voksenstr. 50-52-54	59,50
Voksenstr. 56-58	64,50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K. . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (081) 3 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger